

به کارگیری مونتموریلونیت مغناطیسی به عنوان کاتالیست ناهمگن قابل بازیافت در تهیه واکنشگر دارویی لووفلوکساسین

آمنه دغلاوی^۱، الهه کوثری^{۲*}، مجید عبدالوس^۳ و محمدهدایی قاسمی^۳

۱. دانشجوی دکترا دانشکده شیمی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران، ایران

۲. استاد دانشکده شیمی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران، ایران

۳. استادیار جهاد دانشگاهی دانشگاه تهران، تهران، ایران

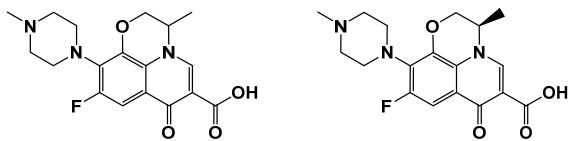
دربافت: بهمن ۹۸ بازنگری: فوریه ۹۹ پذیرش: اردیبهشت ۹۹

چکیده: لووفلوکساسین، یک کربوکسی کینولون دستوار و یک پاذیست با کاربردهای گسترده برای تهیه داروها است. یکی از چالش‌ها در تهیه این ترکیب، تهیه کاتالیستی کارآمد از واسط ساختاری کلیدی آن‌ها (Q-اسید) است. چندین روش برای تهیه این واکنشگر دارویی گزارش شده که در آن‌ها از حلال‌های سمی و گران قیمت استفاده شده است. در این پژوهش، با تمرکز بر مرحله آخر در تهیه لووفلوکساسین با Q-اسید تجاری، تلاش شد تا با استفاده از کاتالیست با ویژگی اسید لویس و به کارگیری حلال‌های بی‌خطر، روشی سبز جایگزین شود. ابتدا مونتموریلونیت مغناطیسی (MM) تهیه و خالص‌سازی شد. همچنین، آزمایش‌های واکنش متبیل‌پیرازین با واسط Q-اسید برای تهیه لووفلوکساسین تحت شرایط متفاوت انجام شد. بهترین نتایج با به کارگیری متبیل‌پیرازین و Q-اسید به نسبت مولی ۱/۲ : ۱ در حضور مقادیر کاتالیستی MM در حلال اتانول (۹۵٪) در دمای ۷۰ °C در مدت ۸ ساعت بدست آمد. در انتهای واکنش MM با آهن‌ربا و صاف‌شدن بازیابی و برای فعال‌سازی به مدت ۲ ساعت در ۱۰۰ °C خشک و برای بررسی کارایی دوباره آن، در ۵ واکنش متوالی تهیه لووفلوکساسین بدون کاهش محسوسی در بازده به کارگرفته شد. در مجموع، با در نظر گرفتن عواملی مانند مقدار مصرف واکنشگرهای زیست‌سازگاری حلال و شرایط ساده بازیافت، شرایط عملیاتی دمایی و مصرف انرژی، نوع، مقدار، زیست‌سازگاری و چگونگی بازیابی کاتالیست، تولید لووفلوکساسین همی‌هیدرات به روش آورده شده در این پژوهش، با قیمت تمام‌شده کمتری همراه است و تولید آن در مقیاس‌های افزایش‌یافته مزایای اقتصادی مناسبی دارد.

واژه‌های کلیدی: لووفلوکساسین، Q-اسید، مونتموریلونیت مغناطیسی، واکنشگر دارویی، کاتالیست ناهمگن.

مقدمه

دارویی خالص اهمیت زیادی دارد. با به کارگیری واکنشگرهای در دسترس و شرایط واکنش بهینه، هدف این است که این ابداع روش‌های جدید برای تهیه کارآمد واکنشگرهای

شکل ۱ ساختار شیمیایی لووفلوکساسین (راست) و اووفلوکساسین (چپ)

یکی از چالش‌ها در تهیه مستقیم این ترکیب، تهیه کاتالیستی کارآمد از (R)-۹،۱۰-دی‌فلورو-۳-متیل-۷-اکسو-۷،۳-دی‌هیدرو-۲H-[۱،۴]-کسازینو[۲-۴،۳،۲][ij]کینولین-۶-کربوکسیلیک اسید^۵ (با نام اختصاری Q-اسید) به عنوان واسطه ساختاری کلیدی آن‌ها است. چندین روش برای تهیه این واکنشگر دارویی و واسطه کلیدی آن گزارش شده است [۳ تا ۱۱]. با این وجود، روش‌های جایگزین و مقرون به صرفه هنوز لازم است. با توجه به منابع [۱۰]، روش کلی تهیه لووفلوکساسین از Q-اسید برپایه شکل ۲ است. Q-اسید (a) با N-متیل‌پیرازین در حلال دی‌متیل سولفوکسید^۶ (DMSO) برای تولید ماده اولیه دارویی لووفلوکساسین (b) واکنش می‌دهد. این مرحله، مستلزم به کارگیری حلال سمی و گران قیمت دی‌متیل سولفوکسید تحت شرایط دماهای افزایش‌یافته است که به دلیل نقطه جوش بالا، جداسازی آن از مخلوط واکنش با تقطری با مشکلاتی مانند تخریب ساختار فراورده و کاهش بازده همراه است. همچنین، خالص‌سازی فراورده به روش استخراج با حلال، افزون بر کاهش بازده فراورده، مشکلاتی را برای محیط زیست به همراه دارد. پس، در این پژوهش با تمرکز بر مرحله آخر در تهیه لووفلوکساسین با Q-اسید تجاری و در دسترس، تلاش شد تا با به کارگیری کاتالیست‌هایی با ویژگی اسید لویس تجارتی و به کارگیری حلال‌های بی‌خطر، روشی سبز و دوستدار محیط‌زیست جایگزین روش‌های پیشین شود.

فراورده‌ها با خلوص بیشتر و هزینه‌های کمتری بدست آیند. فلوروکینولون‌های سه‌حلقه‌ای^۱، از جمله لووفلوکساسین همی‌هیدرات^۲، عوامل ضد باکتریایی با فعالیت طیف گسترده‌ای در برابر باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی شناخته شده‌اند [۱]. لووفلوکساسین یکی از قوی‌ترین داروهای ضد باکتری موجود در بازار پادزیست از ردی کینولون‌ها در سراسر جهان است و در درمان عفونت‌های باکتریایی پوست، سینوس‌ها، کلیه، مثانه و پروستات به کارگرفته می‌شود و برای درمان سیاه‌زخم و طاعون هم کاربرد دارد. قطره استریل چشمی این دارو در عفونت‌های چشم کاربرد دارد. عملکرد این داروها به این شکل است که با کشتن باکتری‌ها و یا جلوگیری از رشد آن‌ها، عفونت باکتریایی را از بین می‌برد و یا از بوجود آمدن آن جلوگیری می‌کند. لووفلوکساسین و دیگر فلوروکینولون‌ها به عنوان پادزیست با جلوگیری از تکثیر DNA باکتری باعث مرگ آن‌ها می‌شوند [۲]. لووفلوکساسین، یک کربوکسیکینولون فلئوردارشده دستوار^۳ و یک پادزیست با کاربردهای گسترده برای تهیه داروها است. لووفلوکساسین اناتیومر S از مخلوط راسمیک اووفلوکساسین، یک عامل ضدیکروبی فلوروکینولون است (شکل ۱). لووفلوکساسین به سه شکل پلی‌مورفی (α، β، γ بی‌آب) و دو شکل شیه‌پلی‌مورفی همی‌هیدرات و مونوهیدرات^۴ در منابع علمی گزارش شده است. گرمادهی شکل همی‌هیدرات منجر به حذف آب هیدراته و تشکیل شکل بی‌آب می‌شود. گرمایش بیشتر منجر به شکل گیری شکل بی‌آب β، و سپس، تشکیل شکل α بی‌آب می‌شود. گرمادهی شکل بی‌آب مونوهیدرات نیز منجر به حذف آب هیدراته و تشکیل شکل بی‌آب می‌شود. در شرایط عادی، شکل‌های α و γ بخار آب موجود در رطوبت هوا را به سرعت جذب کرده و به ترتیب به شکل همی‌هیدرات و مونوهیدرات تبدیل می‌شوند.

1. Tricyclic fluoroquinolones
2. Levofloxacin hemihydrate
3. Chiral fluorinated carboxyquinolone
4. Hemihydrate and monohydrate forms

5. (R)-9,10-difluoro-3-methyl-7-oxo-3,7-dihydro-2H-[1,4]oxazino[2,3,4-ij]quinoline-6-carboxylic acid (Q-acid)
6. Dimethyl sulfoxide (DMSO)

بخش تجربی

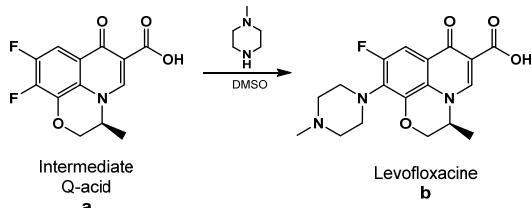
مواد شیمیایی و دستگاه‌ها

واکنشگرهای شیمیایی و حلال‌ها از شرکت‌های مرک و سیگما-آلریچ تهیه و بدون خالص‌سازی مصرف شدن. ویژگی‌های فراورده‌ها در مقایسه با داده‌های فیزیکی و طیفی با نمونه‌های شناخته‌شده در منابع مشخص شد. پیشرفت واکنش‌ها با کروماتوگرافی لایه نازک (TLC) دنبال شد. نقطه ذوب فراورده‌ها با دستگاه اندازه‌گیری نقطه ذوب Buchi535 اندازه‌گیری شد. از دستگاه طیفسنجی مدل ۵۵ BRUKER EQUINOX برای تهیه طیف‌های فروسرخ تبدیل فوریه با به کارگیری قرص پتاسیم برمید استفاده شد.

از دستگاه NMR مدل Bruker Avance DPX, 400 MHz برای شناسایی فراورده استفاده و تترامتیل‌سیلان (^۳TMS) به عنوان استاندارد داخلی به کارگرفته شد. برای انجام آزمایش‌ها نیز یک گرم کن مغناطیسی و بالن‌های شیشه‌ای ۵۰ و ۵۰۰ میلی‌لیتر به همراه تجهیزات مربوط به کارگرفته شد.

روش تهیه کاتالیست

تهیه و خالص‌سازی مونتموریلونیت مغناطیسی^۴ (MM) بدین ترتیب انجام شد که در یک بالن سدهانه ته‌گرد ۵۰۰ میلی‌لیتری مجهز به همزن مکانیکی، متراکم‌کننده و دماستج، محلولی از FeSO₄ (۰/۰۵ مولار) و Fe(NO₃)₃.9H₂O (۰/۱ مولار) قطره قطره به محلول آمونیاک آبی حاوی ۱/۰ گرم مونتموریلونیت همراه با همزن شدید افزوده شد و به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۸۰°C تحت تابش امواج فراصوت قرار گرفت. مونتموریلونیت مغناطیسی به کمک آهن‌ربای قوی از محیط واکنش خارج شده، چندین نوبت با آب مقتصر شسته شد. سپس، به مدت ۸ ساعت در دمای ۶۰°C و به

شکل ۲ تهیه لووفلوكساسین از Q-اسید

مونتموریلونیت^۱ با فرمول Al₂Si₄O₁₀(OH)₂.nH₂O است که می‌توان از آن هم به عنوان بستر کاتالیستی و هم به عنوان کاتالیست با ویژگی اسید لویس برای بسیاری از واکنش‌های آلی مانند واکنش‌های نوکلئوفیلی استفاده کرد [۱۲]. با ثبت یک گونه با ویژگی اسیدی بر مونتموریلونیت می‌توان قدرت اسیدی آن را افزایش داد. مونتموریلونیت توانایی تبادل یون خود با سایر یون‌های فلزی دیگر را دارد که با این تغییر، ویژگی اسیدی آن تغییر می‌کند [۱۳]. از ویژگی‌های مونتموریلونیت به عنوان کاتالیست می‌توان به انجام واکنش در دماهای کاهش‌یافته و طبیعت غیرسمی این کاتالیست اشاره کرد. امروزه به کارگیری نانوذرات مغناطیسی با چندسازهای متفاوت به دلیل اثرات اسید لویس و جداسازی راحت در مرحله خالص‌سازی فراورده رواج زیادی داشته است. ترکیبات آهن اکسید مانند γ-Fe₂O₃ و MgFe₂O₄ [۱۴]، فرومگنت‌های از نوع اسپینل مانند $\text{Mg}(\text{Fe}_2\text{O}_4)_3$ [۱۵]، و آلیاژهایی مانند FePt [۱۶] CoFe₂O₄ و MnFe₂O₄ مثال‌هایی از این دست هستند. همچنین، استفاده از مونتموریلونیت مغناطیسی شده با آهن اکسید در مراجع گزارش شده است [۱۷]. در این چارچوب، در اینجا یک روش عملی و ساده برای تهیه لووفلوكساسین با اهداف کاهش زمان واکنش، به کارگیری حلال‌های ارزان قیمت، باکیفیت و غیرسمی، افزایش بازده فراورده نهایی و کاهش ناخالصی‌ها گزارش شده است.

1. Montmorillonite

2. Thin layer chromatography

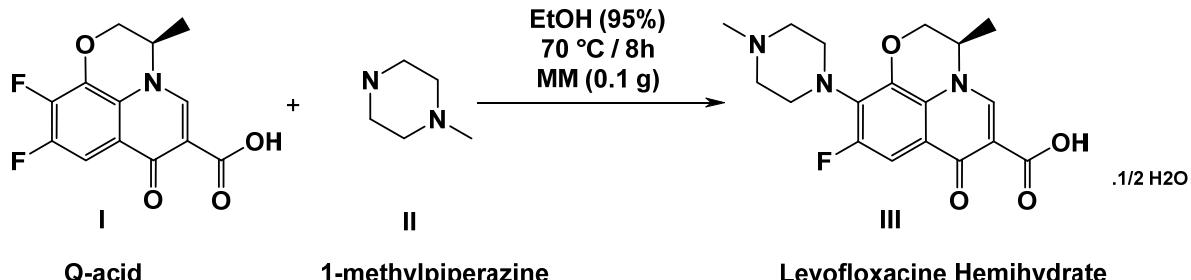
3. Tetramethylsilane (TMS)

4. Magnetic Montmorillonite (MM)

[۱۰،۱۴]-دی‌فلورو-۳-متیل-۷-اکسو-۷،۸-دی‌هیدرو-۲H-۹،۱۰-اکسازینو[۲،۳،۴-i]کینولین-۶-کربوکسیلیک اسید (I) به عنوان واکنشگر در حلال اتانول (۹۵٪) و در دمای ۷۰ °C در مدت ۸ ساعت و با به کارگیری کاتالیست MM تهیه شد (شکل ۳).

مدت ۲ ساعت در دمای ۱۵۰ °C خشک شد.

روش تهیه واکنشگر دارویی لووفلوکساسین با به کارگیری کاتالیست MM
لووفلوکساسین همی‌هیدرات طی یک مرحله با شروع از (R)-

شکل ۳ تهیه لووفلوکساسین همی‌هیدرات در مقیاس افزایش‌یافته با کاتالیست MM

(-)-(S)-9-Fluoro-2,3-dihydro-3-methyl-10-(4-methyl-1-piperazinyl)-7-oxo-7H-pyrido[1,2,3-de]-1,4-benzoxazine-6-carboxylic acid, hemihydrate; C₁₈H₂₀FN₃O₄ · ½H₂O; Pale or bright -yellow crystalline powder; MP: 225 – 230 °C; MW: 370.38; soluble in water.

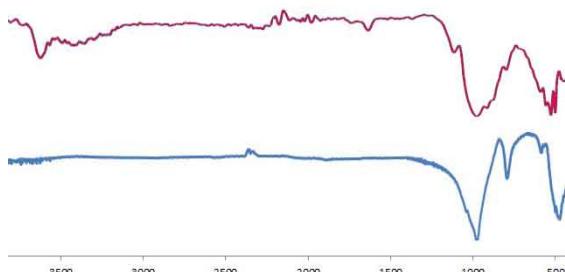
FTIR (KBr) $\bar{\nu}$ (cm⁻¹): 925, 1086, 1238, 1294, 1452, 1535, 1618, 1724, 2847, 2931, 3080, 3266, 3401.

¹HNMR (400 MHz, CDCl₃) δ(ppm): 1.45 (d, 3H), 2.25 (s, 3H), 2.50 (m, 4H), 3.28 (m, 4H), 3.36 (d, 2H), 4.36 (dd, 1H), 4.58 (dd, 1H), 4.94 (m, 1H), 7.54 (d, 1H), 8.97 (s, 1H).

¹³CNMR (100 MHz, CDCl₃) δ(ppm): 18.4, 46.5, 50.5, 55.3, 68.5, 103.6, 107.1, 119.9, 125.2, 132.4, 140.4, 146.5, 154.6, 157.1, 166.5, 176.7.

قابلیت به کارگیری دوباره از کاتالیست قابلیت به کارگیری دوباره از کاتالیست نیز به عنوان یک جنبه مهم برای کاربردهای تجارتی و صنعتی بررسی شد. در انتهای واکنش Q-اسید و متیل‌پیپرازین، می‌توان کاتالیست را با آهن‌ربا و یک صاف‌کردن ساده بازیابی کرد. کاتالیست بازیافتی با اتانول شسته و برای فعال‌سازی به مدت ۲ ساعت در ۱۰۰ °C خشک شد

در یک راکتور شیشه‌ای ۵۰۰ میلی‌لیتری مجهز به مبرد و دماسنجه، مخلوطی از حلال اتانول (۹۵٪) (۲۰۰ میلی‌لیتر) و N-متیل‌پیپرازین (۱۱/۲ میلی‌لیتر، ۰/۱۲ مول) تا دمای بازروانی هم‌زده شد. Q-اسید I (۰/۱۸ گرم، ۰/۱ مول، پودر سفیدرنگ) و مونت‌موریلوبنیت مغناطیسی MM (۰/۲ گرم)، به مخلوط بالا افزوده تا کامل شدن واکنش (کنترل با TLC) به مدت ۸ ساعت در دمای ۷۰ °C هم‌زده شد. سپس، ۵۰ میلی‌لیتر آب افزوده و تا دمای بازروانی گرم شد. در این دما MM با استفاده آهن‌ربا و صاف‌کردن جدا و محلول تا دمای محیط سرد شد. رسوبات تحت خلاء صاف و در ۲۰۰ میلی‌لیتر ایزوپروپانول نوبولور شد. سپس، به مدت ۶ ساعت در آون در دمای ۶۰ °C خشک شد. ۰/۵ گرم پودر زردرنگ لووفلوکساسین همی‌هیدرات با نقطه ذوب تا ۲۲۵ °C، خلوص ۹۹/۳٪ (با روش HPLC) و بازده ۶۹٪ به دست آمد. شناسایی واکنشگر دارویی لووفلوکساسین به منظور شناسایی ساختار فراورده و تایید ساختار پیشنهادی، آنالیزهای متفاوتی انجام شد. مشخصات و داده‌های طیفی به دست آمده برای این واکنشگر دارویی در زیر ارایه شده است:

شکل ۵ طیف‌های FT-IR مونتموریلونیت (پایین) و مونتموریلونیت مغناطیسی‌شده (بالا)

بهینه‌سازی تهیه با به کارگیری کاتالیست MM آزمایش‌های واکنش متیل پیپرازین با واسط Q-اسید تحت شرایط متفاوت انجام شد که نتایج آن در جدول‌های ۱ و ۲ آمده است.

جدول ۱ واکنش کاتالیستی متیل پیپرازین با واسط Q-اسید تحت شرایط متفاوت*

بازدگی (%)	دما (°C)	کاتالیست	حالت	ردیف
-	۲۵	-	H ₂ O	۱
۲۵	بازروانی	-	H ₂ O	۲
۳۵	بازروانی	FeCl ₃ .6H ₂ O	H ₂ O	۳
۴۳	بازروانی	FeCl ₃ .6H ₂ O	EtOH:H ₂ O ۵۰ : ۵۰	۴
۵۲	بازروانی	FeCl ₃ .6H ₂ O	EtOH (۹۵%)	۵
۴۰	بازروانی	Fe ₂ O _۳	EtOH (۹۵%)	۶
۵۵	بازروانی	Fe _۳ O _۴	EtOH (۹۵%)	۷
۸۲	بازروانی	MM	EtOH (۹۵%)	۸
۴۹	بازروانی	M	EtOH (۹۵%)	۹

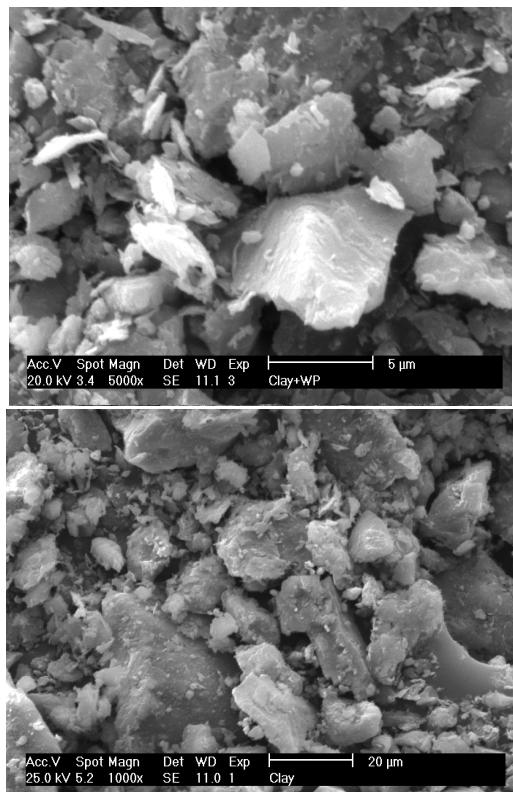
* شرایط واکنش: Q-اسید (۵ میلی‌مول، ۱/۴ گرم)، متیل پیپرازین (۷/۵ میلی‌مول، ۰/۷۵ گرم)، حلال (۱۰ میلی‌لیتر)، کاتالیست MM (۱ میلی‌گرم)، زمان ۱۶ ساعت، نسبت مولی متیل پیپرازین: Q-اسید (۱ : ۱/۵)

بدین منظور، ابتدا ۵ میلی‌مول Q-اسید (۱/۴ گرم) و ۰/۱ میلی‌مول متیل پیپرازین (۰/۷۵ گرم) به ۱۰ میلی‌لیتر حلال که

و برای بررسی کارایی دوباره در واکنش‌های بعدی به کار گرفته شد. کاتالیست فعال شده در ۵ واکنش متوالی تهیه لووفلوکساسین بدون کاهش قابل توجهی در بازده، به کار گرفته شد.

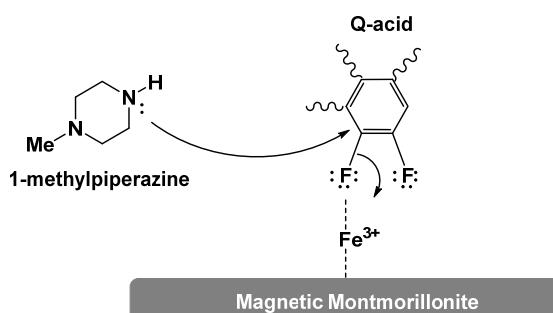
نتیجه‌ها و بحث

در شکل ۴، تصاویر SEM خاک مونتموریلونیت و مونتموریلونیت مغناطیسی‌شده آمده است. تصویر SEM مونتموریلونیت مغناطیسی‌شده، نشان‌دهنده وجود نانوذرات Fe_۳O_۴ بر بستر است. همچنین، در شکل ۵ طیف‌های FT-IR مونتموریلونیت و مونتموریلونیت مغناطیسی‌شده با یکدیگر مقایسه شده‌اند.

شکل ۴ تصاویر SEM مونتموریلونیت (راست) و مونتموریلونیت مغناطیسی (چپ)

در کاتالیست واکنش را به خوبی نشان می‌دهد که به احتمال از برهمنکنش زوج الکترون‌های آزاد اتم فلورور در Q-اسید و اوریتال d آهن در Fe_3O_4 و در نتیجه فعال‌سازی پیوند C-F در Q-اسید بهمنظور حمله نوکلئوفیلی نیتروژن نوع دوم در مولکول متیل‌پیپرازین است (شکل ۶). پس از رسیدن به کاتالیست مدنظر، آزمایش‌های بیشتری به منظور بهینه‌سازی شرایط دما و زمان و نسبت مولی واکنشگرها انجام شد که نتایج آن در جدول ۲ آمده است.

شکل ۶ سازوکار احتمالی فعال‌سازی Q-اسید با MM در تهییه لووفلوكساسین

جدول ۲ بهینه‌سازی واکنش متیل پیپرازین با واسطه Q-اسید در حضور کاتالیست MM^{*}

ردیف	حال	دما (°C)	زمان (ساعت)	نسبت مولی (متیل پیپرازین: Q-اسید)	بازده (%)
۱	$\text{EtOH}:\text{H}_2\text{O}$ ۵۰ : ۵۰	۱۶	۱ : ۱,۵		۶۲
۲	H_2O	۱۶	۱ : ۱,۵		۴۰
۳	EtOH (۹۵%)	۸	۱ : ۱,۵		۷۸
۴	EtOH (۹۵%)	۸	۱ : ۱,۲		۷۵
۵	EtOH (absolute)	۸	۱ : ۱,۲		۸۰
۶	EtOH (۹۵%)	۱۶	۱ : ۱,۲		۳۶
۷	EtOH (۹۵%)	۱۶	۱ : ۱,۲		۴۰
۸	EtOH (۹۵%)	۱۶	۱ : ۱,۲		۵۴
۹	EtOH (۹۵%)	۲	۱ : ۱,۲		۲۳
۱۰	EtOH (۹۵%)	۴	۱ : ۱,۲		۳۵

* شرایط واکنش: Q-اسید (۵ میلی‌مول، ۱/۴ گرم)، متیل پیپرازین (۶ میلی‌مول، ۰,۶ گرم)، حال (۱۰ میلی‌لیتر)، کاتالیست MM (۰/۱ گرم)

گرم کاتالیست MM در آن به خوبی پراکنده شده است، افزوده و به مدت ۱۶ ساعت بازروانی شد. سپس، MM با آهن ربا و صاف کردن جدا و محلول تا دمای محیط سرد شد. رسوب صافی در ایزوپروپانول نوبلور شد. سپس، در دمای ۶۰°C به مدت ۶ ساعت خشک شد. ابتدا آب به عنوان یک حلal سبز و ازان و در دسترس م بررسی شد. آب در واکنش نوکلئوفیلی میان Q-اسید و متیل‌پیپرازین تحت شرایط بازروانی با بازده کمی همراه بود (جدول ۱، ردیفهای ۱-۳). دلیل این امر به احتمال به ماهیت کامل قطبی حلal و تشکیل فراوردهای جانبی از راه واکنش‌های ناخواسته موازی مربوط می‌شود. در محیط قطبی آب، قدرت اسیدی هیدروژن فلورید آزادشده در میان واکنش، باعث تخریب فراورده و یا غیرفعال‌سازی متیل‌پیپرازین و به دنبال آن کاهش بازده نهایی می‌شود. بنابراین، استفاده از انانول (۹۵٪) به عنوان گزینه بعدی حلal دوستدار محیط‌زیست و تجاری بررسی شد. در مجموع، جایگزینی انانول با آب باعث بهبود چشمگیری در بازده فراورده شد. به کارگیری آهن (III) کلرید شش‌آبه (FeCl₃.6H₂O) به عنوان یک کاتالیست تجاری و ازان با ویژگی اسید لویس در این واکنش بررسی شد که البته با بازده خوبی همراه نبود (جدول ۱، ردیفهای ۳-۵). افزون بر بازده پایین، ایجاد محیط رنگی در حلal و سختی خالص‌سازی برخی ناخالصی‌های مربوط به آهن (III) کلرید محلول در آب، باعث شد تا به دنبال دیگر ترکیبات آهن نامحلول و قابل بازیافت با ویژگی اسید لویس باشیم. بنابراین، به کارگیری اکسیدهای آهن، هماتیت (Fe₂O₃) و مگنتیت (Fe₃O₄) نامحلول بررسی شد. برخلاف هماتیت (جدول ۱، ردیف ۶)، به کارگیری مگنتیت در واکنش یادشده با بازده بهنسبت خوبی همراه بود (جدول ۱، ردیف ۷). به کارگیری مونت‌موریلوبنیت مغناطیسی شده با نانوذرات مگنتیت (MM) به عنوان یک کاتالیست با ویژگی اسید لویس قوی و با قابلیت بازیافت بسیار ساده در این پژوهش بررسی شد که با افزایش چشمگیری در بازده همراه بود (جدول ۱، ردیف ۸). به منظور بررسی تاثیر نانوذرات مغناطیسی ثبیت‌شده بر بستر مونت‌موریلوبنیت، آزمایش جدأکانه‌ای با مونت‌موریلوبنیت (M) انجام شد که با کاهش قابل توجهی در بازده همراه بود (جدول ۱، ردیف ۹). این مشاهده تاثیر نانوذرات آهن

باشد ولی این حلال بسیار سمی به دلایل زیستمحیطی در مقایسه صنعتی با محدودیت مواجه است. با توجه به جدول ۳، اتیل الکل در مقایسه با این حلال‌ها دارای ممان دوقطبی کمتر است و در نتیجه انحلال Q-اسید و فراورده لوفولوکساسین در این حلال کمتر خواهد بود.

جدول ۳ قطیبت حلال‌های مورد استفاده در تهیه لوفولوکساسین

نقشه جوش (°C)	ثبت دیالکتریک	ممان دوقطبی	حال	ردیف
۱۸۹	۴۶,۶۸	۳,۹۶	DMSO ^a	۱
۱۱۷	۲۴,۳	۱,۶۹	PGME ^b	۲
۱۰۷,۹	۱۷,۹۳	۲,۹۶	Isobutanol	۳
۱۶۶,۱	۳۷,۷۸	۳,۷۲	DMA ^c	۴
۱۱۵,۲	۱۲,۴	۲,۳۷	Pyridine	۵
۷۸,۳	۲۴,۵۵	۱,۶۶	EtOH	۶
۱۰۰,۰	۸۰,۱	۱,۸۷	H ₂ O	۷

^a Dimethyl Sulfoxide^b Propylene-Glycol-Monomethyl-Ether (1-Methoxy-2-propanol)^c Dimethyl Acetamide

نتایج آزمایش‌ها در این پژوهش، نیز این احتمال را محقق کرد، به طوری که بازده واکنش در اتانول (۹۵٪) در مقایسه با حلال‌های گفته شده در بالا کاهش یافت. اما با افزایش زمان واکنش تا ۸ ساعت و گرمادهی تا نزدیک دمای بازروانی حلال، و از طرفی فعال‌سازی پیوند C-F در Q-اسید در حضور مقادیر کاتالیستی مونت‌موریلانونیت مغناطیسی، محیط همگن برای انجام واکنش میان Q-اسید و متیل‌پیپرازین ایجاد شده، واکنش با بازده قابل قبولی انجام شد. وجود پیوند هیدروژنی میان گروه هیدروکسیل اتانول به عنوان یک حلال قطبی پروتون دار و پروتون گروه کربوکسیلیک اسید در Q-اسید و فراورده لوفولوکساسین به انجام این دو ترکیب در واکنش کمک می‌کند و محیطی همگن و یکنواخت برای واکنش فراهم می‌آورد. در جدول ۴، مقایسه‌ای میان روش انجام شده در این پژوهش برای تهیه لوفولوکساسین نسبت به دیگر روش‌ها به طور خلاصه آمده است.

1. Acid scavenger

سال چهاردهم، شماره ۳، پائیز ۱۳۹۹

آب به عنوان حلال در حضور کاتالیست MM بررسی شد، که دوباره با کاهش بازده همراه بود (جدول ۲، ردیفهای ۱ و ۲). تاثیر عوامل دمای نسبت مولی و حلال بر انجام واکنش نیز بررسی شد. در دمای کاهش‌یافته و نسبت مولی ۱/۲ بازده نیز کاهش می‌یابد (جدول ۲، ردیفهای ۳، ۴ و ۶ تا ۸). به کارگیری اتیل الكل مطلق در دمای ۰°C ۷۰٪ افزایش خوبی در بازده همراه بود (جدول ۲، ردیف ۵)، هرچند که به دلیل قیمت بالای این حلال، به کارگیری آن در صنعت با محدودیت مواجه است. همچنین، اثرات زمان واکنش نیز در آزمایشی جداگانه بررسی شد. در زمان‌های کاهش‌یافته، بازده واکنش نیز کاهش می‌یابد (جدول ۲، ردیفهای ۹ و ۱۰). به نظر می‌رسد که با در نظر گرفتن مجموع شرایط حلال، دما، زمان و نسبت مولی واکنشگرهای به کارگیری حلال اتانول مطلق، بهترین شرایط عملیاتی را به وجود می‌آورد (جدول ۲، ردیف ۵). اما با در نظر گرفتن عامل‌های اقتصادی و هزینه‌های مربوط به واکنشگرهای حلال و هزینه‌های انرژی، اتانول ۹۵٪ شرایط بهینه به منظور تولید در مقایسه‌های افزایش‌یافته را به وجود می‌آورد (جدول ۲، ردیف ۴).

استفاده از اتانول (۹۵٪) به جای حلال‌های با قطیبت بالا در این پژوهش، دارای مزیت زیستمحیطی و مزایای اقتصادی است. یکی از دلایل استفاده از حلال‌های با قطیبت بالا مانند دی‌متیل سولفولکسید (DMSO)، پروپیلن گلیکول مونومتیل اتر (PGME) و دی‌متیل استامید (DMA) در پژوهش‌های پیشین، انحلال بهتر Q-اسید و فراورده لوفولوکساسین در این حلال‌ها و در نتیجه ایجاد محیط همگن بهتر برای انجام واکنش است. از طرفی، به دلیل نقطه جوش بالای این حلال‌ها، انجام واکنش در دماهای بالاتر امکان‌پذیر است که در نتیجه بازده کلی واکنش افزایش می‌یابد. در واکنش تهیه لوفولوکساسین، اسید فلوریدریک از فراورده‌های جانبی است که می‌تواند عامل مزاحمی برای پیشبرد واکنش و در نتیجه کاهش بازده باشد. به کارگیری حلال آمینی پیریدین با توجه به ماهیت جمجمه‌ای کننده اسید^۱ آن می‌تواند گزینه خوبی برای این واکنش

جدول ۴. مقایسه بین روش‌های انجام شده برای تهیه لووفلوکساسین با روش پیشنهادی این پژوهش

ردیف	حال	کاتالیست	دما (°C)	زمان (ساعت)	نسبت مولی (متیل پیپرازین: Q-اسید)	بازده (%)	دیگر شرایط	مرجع
۱	DMSO	-	۱۲۰	۲,۵	۱ : ۲/۱۳	۹۱/۳	استفاده از ایزوپروپانول برای خالص‌سازی	[۱۰]
۲	PGME	-	۲۳	۲۳	۱ : ۴۰/۳	۷۷/۳	استفاده از n-هیتان برای خالص‌سازی	[۱۰]
۳	Isobutanol	-	۷۲	بازروانی	۱ : ۴۰/۳	۷۷/۳	شست و شوی فراورده با n-هیتان و ایزوپروپانول	[۱۰]
۴	Neat بدون حلال	-	۰,۶۷ دقیقه	بازروانی	۱ : ۳/۳۷	۷۶	استخراج با n-هیتان و ایزوپروپانول	[۱۰]
۵	DMA	-	۴,۵	۱۱۰	۱ : ۲/۱۱	۸۹/۳	استفاده از ایزوپروپانول برای خالص‌سازی	[۱۰]
۶	Pyridine	-	۱۲	۱۲۰	۱ : ۲/۵	۸۳	استفاده از ایزوپروپانول برای خالص‌سازی	[۱۱]
۷	EtOH (95%)	MM	۷۰	۸	۱ : ۱/۲	۶۹	استفاده از آب و ایزوپروپانول برای خالص‌سازی	این پژوهش

روشی ساده، کارآمد، ارزان و با بازده به نسبت خوب است. در این مطالعه روشی کارآمد با بازده مناسب در واکنش متیل پیپرازین و Q-اسید تشریح شد. این روش مزایای ارزشمند زیر را دارد:

۱- دسترسی آسان به اتانول (۹۵٪) به دلیل تولید داخلی و کاهش هزینه‌های تولید،

۲- بازیابی حلال اتانول (۹۵٪) به دلیل نقطه جوش پایین، به راحتی با تقطیر ساده امکان پذیر است و بارها در چرخه‌های بعدی فرایند می‌تواند استفاده شود.

۳- امکان جداسازی و بازیابی راحت کاتالیست ناهمگن مونت‌موریلوبنیت مغناطیسی در فرایند واکنش،

۴- زیست‌سازگاربودن اتانول و جایگزینی آن با حلال‌های با سمتیت بالا بسیار حائز اهمیت است. از طرفی با توجه به ماهیت معدنی و دوستدار محیط‌زیست بودن کاتالیست مونت‌موریلوبنیت مغناطیسی، یک کاتالیست سبز به حساب می‌آید.

۵- به دلیل انجام واکنش در دمای کاهش‌یافته (۷۰ °C) در این پژوهش، احتمال انجام واکنش‌های ناخواسته موazی کمتر است.

۶- نسبت مولی متیل پیپرازین به Q-اسید در این پژوهش برابر با ۱/۲ است. این بدان معناست که در این روش از

یکی از معایب روش‌های بالا در تهیه و خالص‌سازی لووفلوکساسین این است که در آن‌ها از حلال‌های بسیار سمی و معمولاً گران قیمت استفاده می‌شود. افزون بر آن، امکان بازیابی این حلال‌ها با تقطیر ساده، به دلیل نقطه جوش به نسبت بالای آنها مشکل است. یکی دیگر از معایب روش‌های پیشین در تهیه لووفلوکساسین این است که با وجود استفاده از حلال‌های گران قیمت و شرایط دمایی بالا (به طور معمول بالاتر از ۱۰۰ °C) بیشتر در عمل، بازده رضایت‌بخشی ندارند؛ به طوری که تکرار این روش‌ها با به کارگیری حلال‌های یاد شده به طور معمول با میانگین بازده ۵۰ تا ۶۰٪ همراه است. اما به کارگیری حلال اتانول (۹۵٪) در حضور مقادیر کاتالیستی مونت‌موریلوبنیت مغناطیسی برای تهیه لووفلوکساسین که در این پژوهش بدان اشاره شده است، هرچند با بازده چشمگیری در مقایسه با سایر روش‌ها همراه نیست ولی برای مقیاس‌های افزایش‌یافته مقولون به صرفه است.

نتیجه‌گیری

در مجموع استفاده از مونت‌موریلوبنیت مغناطیسی برای کاتالیست مرحله آخر تهیه لووفلوکساسین از واکنش‌گرهای،

سپاسگزاری

نویسنده‌گان مقاله، مراتب قدردانی صمیمانه خود را از معاونت پژوهشی دانشگاه صنعتی امیرکبیر به خاطر حمایت‌های مالی و پشتیبانی از این طرح پژوهشی اعلام می‌دارند.

مقادیر به مراتب کمتری از متیل‌پیپرازین نسبت به سایر روش‌ها استفاده می‌شود. از آنجا که متیل‌پیپرازین جزء مواد وارداتی است، با کاهش مقدار مصرف این ترکیب در فرایند تهییه لوروکساسین، تولید این ماده با صرفه اقتصادی بیشتری همراه خواهد بود.

۷- خلوص ماده تهییه شده در این پژوهش برابر $\frac{99}{3}$ % است که برپایه استاندارد USP 37، مناسب برای مصارف دارویی است.

مراجع

- [1] Hayakawa, I.; Atarashi, S.; Yokohama, S.; Imamura, M.; Sakano, K.L.; Furukawa, M.; Antimicrob. Agents Chemother. 29, 163-164, 1986.
- [2] Drlica, K.; Zhao, X.; Microbiol. Mol. Biol. Rev. 61, 377-392, 1997.
- [3] Li, X.; Russell, R.K.; Org. Process Res. Dev. 12, 464-466, 2008.
- [4] Foroumadi, A.; Emami, S.; Mansouri, S.; Javidnia, A.; Saeid-Adeli, N.; Shirazi, F.H.; Shafiee, A.; Eur. J. Med. Chem. 42, 985-992, 2007.
- [5] Bower, J.F.; Szeto, P.; Gallagher, T.; Org. Lett. 9, 3283-3286, 2007.
- [6] Emami, S.; Shafiee, A.; Foroumadi, A.; Mini Rev. Med. Chem. 6, 375-386, 2006.
- [7] Mitscher, L. A.; Chem. Rev. 105, 559-592, 2005.
- [8] Achari, B.; Mandal, S.B.; Dutta, P.K.; Chowdhury, C.; Synlett. 14, 2449-2467, 2004.
- [9] Wang, W.B.; Lu, S.M.; Yang, P.Y.; Han, X.W.; Zhou, Y.G.; J. Am. Chem. Soc. 125, 10536-10537, 2003.
- [10] V. Niddam-Hildesheim; N. Gershon; E. Amir; S. Wizel; U.S. Patent Application No.: 11/137,348, 2005.
- [11] Rode, H.B.; Lade, D.M.; Grée, R.; Mainkar, P.S.; Chandrasekhar, S.; Org. Biomol. 17, 5428-5459, 2019.
- [12] Masnabadi, N.; Ghasemi, M.H.; Beyki, M.H.; Sadeghinia, M.; Res. Chem. Intermediat. 43, 1609-1618, 2017.
- [13] Gopakumar, T.G.; Lee, J.A.; Kontopoulou, M.; Parent, J.S.; Polymer 43, 5483-5491, 2002.
- [14] Sun, S.; Zeng, H. J.; Am. Chem. Soc. 124, 8204-8205, 2002.
- [15] Park, J.; An, K.; Hwang, Y.; Park, J.G.; Noh, H.J.; Kim, J.Y.; Park, J.H.; Hwang, N.M.; Hyeon, T.; Nat. Mater. 3, 891-895, 2004.
- [16] Sun, S.; Murray, C.B.; Weller, D.; Folks, L.; Moser, A.; Science 287, 1989-1992, 2000.
- [17] Ai, L.; Zhou, Y.; Jiang, J.; Desalination. 266, 72-77, 2011.

Application of magnetic montmorillonite as a recyclable heterogeneous catalyst in the synthesis of levofloxacin

Ameneh Daghlavi¹, Elaheh Kowsari^{2,*}, Majid Abdouss², Mohammad Hadi Ghasemi³

1. PhD student in Dept. of Chemistry, Amir Kabir University of Technology, Tehran, Iran.

2. Professor in Dept. of Chemistry, Amir Kabir University of Technology, Tehran, Iran.

3. Assistant Prof. in Applied Chemistry Research Group-ACECR, Tehran University, Iran.

Abstract: Levofloxacin, a chiral carboxycinolone, is a synthetic antibiotic with a broad spectrum effects. One of the challenges in the synthesis of this compound is efficient catalytic synthesis of their key structural intermediates (Q-acid). Several methods have been reported for the synthesis of this active pharmaceutical ingredient in which toxic and expensive solvents have been used. In this study, focusing on the last step in the synthesis of levofloxacin using commercial Q-acid, an attempt was made using catalysts with Lewis acid character and the use of safe solvents. First, magnetic montmorillonite (MM) was synthesized and purified. The reaction of methylpiperazine with Q-acid intermediate for levofloxacin synthesis was also performed under different conditions. The best results were obtained using methylpiperazine and Q-acid with a molar ratio of 1.2:1 in the presence of catalytic amounts of MM in ethanol solvent (95%) at 70 °C for 8 h. At the end of the reaction, MM was recovered using a magnet and a simple filtration and dried for 2 h at 100° C for activation and used for 5 consecutive reactions to evaluate levofloxacin synthesis without significant decrease in efficiency. In total, taking into account factors such as raw material consumption, solvent type and simple recycling conditions, operating temperature and energy consumption, type and amount of catalyst and its recovery, solvent and catalyst biocompatibility, production of levofloxacin hemihydrate in the method presented in this study, are associated with lower cost, and its production at increased scales will have good economic benefits.

Keywords: Levofloxacin, Q-acid, Magnetic Montmorillonite, Active Pharmaceutical Intermediate, Heterogeneous Catalysis.

* Corresponding author email: kowsarie@aut.ac.ir

Journal of Applied Research in Chemistry